

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/76/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4116217577
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4116217577.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a členiek senátu JUDr. Marty Polyákovovej a JUDr. Lenky Halmešovej, v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXXXXX XXX/XX, C. D. C., zastúpená advokátom JUDr. Ing. Branislav Pecho, PhD., so sídlom Piaristická 2, Nitra, proti žalovanému: E. F. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXXX/XX, D., zastúpený Advokátska kancelária STOKLASA & STOKLASOVÁ s.r.o., so sídlom Farská 25, Nitra, IČO: 36 856 282, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalobkyne a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 25C/331/2016-749 zo dňa 10. marca 2022, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a v e c v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil I. výrokom, že do bezpodielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalovaného patria - zostatky bankových účtov ku dňu 16.09.2015: IBAN: H. XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedený v I. C. B. J. K. H., K., pobočka zahraničnej banky v sume 1 149,34 eura, IBAN: H. XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedeného vo VÚB a.s., v sume 111,54 eura, IBAN: H. XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedeného vo VÚB a.s., v sume 739,70 eura, IBAN: H. XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedeného v OTP Banka Slovensko, a.s., v sume 325,32 eura, Pozemok parc. č.1519/1, vo výmere 563 m2, nachádzajúci sa v katastrálnom území D. L., okres D., obec D. L. zapísaný na LV číslo XXXX. Výrokom II. finančné prostriedky na účtoch vedených v Uni Credit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s. pobočka zahraničnej banky XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume 1 149,34 eura, finančné prostriedky vo výške 111,54 eura na účte č. XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedeného vo VÚB a.s., finančné prostriedky vo výške 739,70 eura na účte č. XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedeného vo VÚB a.s., a finančné prostriedky v sume 325,32 eura na účte XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedeného v OTP Banka Slovensko, a.s., prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného. Výrokom III. nehnuteľnosť, nachádzajúcu sa v katastrálnom území D. L., okres D., obec D. L., zapísanú na LV číslo XXXX, parc. č.1519/1, vo výmere 563 m2 prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného. Výrokom IV. žalovanému uložil povinnosť žalobkyni zaplatiť titulom vyrovnania finančného vyporiadania sumu vo výške 1 399,41 eura do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom V. znalkyni E. M. N., bytom D., C. XX priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 % a to proti žalobkyni v rozsahu 50 % a proti žalovanému v rozsahu 50 %. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania (VI. výrok). Žalobkyni A. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXXXXX XXX/XX C. D. C. vráti krátený súdny poplatok v sume 24,00 eur po právoplatnosti tohto rozsudku prostredníctvom Slovenská pošta a.s., - prevádzkovateľ systému, IČO: 36 631 124, so sídlom Partizánska cesta 9, 974 99 Banská Bystrica (VII. výrok). Výrokom VIII. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť Slovenskej republike súdny poplatok za vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov 42 eur na účet Okresného súdu Nitra, do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil ust. § 143, § 144, § 148 ods. 1, § 149 ods. 1, 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) ako aj zisteným skutkovým stavom, na základe čoho dospel k záveru, že návrh žalobkyne na vyporiadenie BSM je dôvodne podaný. Poukázal na to, že medzi stranami sporu nedošlo k vyporiadeniu zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov dohodou a preto sa žalobkyňa predmetnou žalobou domáhala vyporiadenia bezpodielového spoluvlastníctva manželov súdom. Právny zástupca žalobkyne tvrdil, že predmetom BSM je rodinný dom, stavba súpisné číslo XXXX, postavený na pozemku číslo 5914/2 katastrálne územie A., zapísaný na LV číslo XXXX, pričom ide o novovzniknutú vec, výstavbu dokončenú v roku 2013, ktorá sa začala stavať za trvania manželstva a zároveň tvrdil, že predmetom vyporiadenia BSM je aj pozemok a to parcela číslo 1519/1 nachádzajúci sa v katastrálnom území D. L., zapísané na LV číslo XXXX, pričom predmetná nehnuteľnosť bola nadobudnutá vydržaním a to na základe rozhodnutia Okresného úradu v Nitre, katastrálny odbor, o vydržaní nehnuteľností a to zo dňa 17.04.2014. Predmetom sú aj účty, a to zostatky bankových účtov ku dňu 16.09.2015 a to účtu IBAN: H. XXXXXXXXXXXXXXXX vedeného v Uni credit bank Czech republic and Slovakia, a.s., pobočka zahraničnej banky v sume 1 149,34 eura, IBAN: H. XXXXXXXXXXXXXXXX vedeného v VÚB a.s. v sume 111,54 eura, IBAN: H. XXXXXXXXXXXXXXXX vedeného vo VÚB v sume 749,70 eura, IBAN: H. XXXXXXXXXXXXXXXX vedeného v OTP banka Slovensko, a.s. v sume 325,32 eura. Sporná bola skutočnosť, či predmetná nehnuteľnosť a to rodinný dom so súpisným číslom XXXX, ktorý strany sporu začali stavať ešte za trvania manželstva a aj dokončili počas trvania manželstva patrí do BSM, pričom podľa tvrdenia právneho zástupcu žalobkyne nehnuteľnosť bola postavená aj z úrokov z peňazí, ktoré patrili žalovanému a ktorý bol postavený na parcele 5914/2 nachádzajúcej sa v katastrálnom území A. a spornou bola nehnuteľnosť a to pozemok parcela číslo 1519/1 nachádzajúci sa v katastrálnom území D. L. zapísanej na LV číslo XXXX vo výmere 563 m², ktorú žalovaný nadobudol vydržaním. Súd prvej inštancie konštatoval, že bolo preukázateľne zistené, že parcelu registra „C“ č. 1519/1 ostatné plochy o výmere 563 m² nachádzajúcu sa v katastrálnom území D. L., žalovaný nadobudol vydržaním dňom 22.01.2001. Táto skutočnosť bola jednoznačne preukázaná z rozhodnutia Okresného úradu Nitra, katastrálny odbor zo dňa 17.04.2014 číslo C225/2013- 10, pričom táto skutočnosť nebola sporná ani medzi stranami sporu, naopak spornou bola skutočnosť, či predmetná nehnuteľnosť patrí do BSM. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal na rozsudky Najvyššieho súdu SR číslo konania 5Cdo 133/2003 z 23. apríla 2004 a 3Cdo 271/2005 zo dňa 28. februára 2007, kde sa hovorí, že ak podmienky vydržania vlastníckeho práva k veci splní jeden z manželov za trvania manželstva, stáva sa vec predmetom ich bezpodielového spoluvlastníctva, čo v danej veci bolo splnené tým, že žalovaný predmetnú vec vydržal za trvania manželstva. Vzhľadom na vyslovený právny názor v rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR, súd predmetnú nehnuteľnosť určil, že patrí do BSM. V predmetnej veci ustanovil znalca na ocenenie hodnoty predmetnej nehnuteľnosti, pričom podľa znaleckého posudku vypracovaného v predmetnej veci Ing. Katarínou Pavlovičovou znalecký posudok číslo 95/2021 zo dňa 19.06.2021 bola všeobecná hodnota predmetného pozemku, a to parcely číslo 1519/1 určená cenou vo výške 472,92 eura, pričom strany sporu ako právny zástupca žalobkyne, ako aj právny zástupca žalovanej predmetnú hodnotu nehnuteľnosti nerozporovali. V predmetnom spore zostalo sporným, či rodinný dom zapísaný na LV číslo XXXX nachádzajúci sa v katastrálnom území A., so súpisným číslom XXXX nachádzajúci sa na parcele 5914/2, ktorý na liste vlastníctva je zapísaný v celosti na žalovaného, patrí do BSM, čiže, či predmetná nehnuteľnosť má byť predmetom vysporiadania v rámci BSM.

3. V predmetnom spore nebolo sporné, že žalovaný získal finančné prostriedky od svojich rodičov, čo žalobkyňa vedela, avšak nevedela v akej výške. Žalovaný nadobudnutie finančných prostriedkov v predmetnom konaní preukázal výpisom účtu z P. C. (č.l. 130), z ktorého bolo zistené, že táto suma bola na pokyn matky žalovaného poukázaná na jeho účet, pričom ide o finančné prostriedky u žalovaného získané darom. Do BSM patria úroky z vkladu patriaceho len jednému z manželov, a pokiaľ bola vec kúpená sčasti aj za tieto úroky, je v BSM, hoci na jej zaobstaranie boli použité prevažnou mierou aj výlučné prostriedky len jedného z manželov. Výnosy, úžitky a prírastky vecí patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, aj keď vec sama je v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov alebo vo vlastníctve jedného z manželov (R 42/1972 Sbírkou súdnych rozhodnutí a stanovisek, str. 243). Právny zástupca žalobkyne v priebehu konania žiadal zistiť stavy na účtoch ohľadom výšky úrokov, a to za účelom preukázania, že predmetná nehnuteľnosť, a to rodinný dom bol postavený aj z úrokov, a preto patrí do bezpodielového spoluvlastníctva, čím by bol predmetom vysporiadania v rámci BSM. Žalobkyňa sa nepodieľa žiadnou finančnou čiastkou na stavbe rodinného domu, čiže výstavbu nefinancovala a tvrdila, že ju financoval manžel a väčšinou v hotovosti. Naopak žalovaný tvrdil, že na stavbu neboli použité úroky, lebo mal dostatok finančných prostriedkov od matky, okrem toho uviedol, že bol nezamestnaný, takže väčšia časť z týchto finančných prostriedkov, a teda aj úrokov

bola spotrebovaná na domácnosť, na auto, na dovolenky, čiže na chod domácnosti, pričom žalovaný nerozporoval, že peniaze porozkladal po rôznych bankách, fondoch, pričom bol aj stratový, avšak výlučne popieral stávanie nehnuteľnosti z úrokov.

4. Právny zástupca žalobkyne z listinných dôkazov, ktoré boli zadovážené zo strany súdu sa snažil preukázať, že zhruba na úrokoch žalovaný zarobil finančnú čiastku v rozsahu okolo 35.000 eur, avšak nevedel preukázať, že čo i len časť z týchto finančných prostriedkov bola použitá na výstavbu rodinného domu, pretože podľa tvrdenia žalovaného úroky boli použité na bežný spotrebný život alebo na bežný chod domácnosti, v tom čase manželov. Vzhľadom na túto spornú skutočnosť, dal súd prvej inštancie vykonať znalecké dokazovanie, predmetom ktorého bolo ocenenie spornej nehnuteľnosti, pričom z predloženého znaleckého posudku vypracovaného znalkyňou E. M. N., číslo znaleckého posudku 95/2021 bolo zistené, že hodnota spornej nehnuteľnosti, teda rodinného domu predstavuje sumu 192 000 eur, čo je zhruba v prepočte 5 784 192 Sk, pričom ide o hodnotu rodinného domu, ku dňu zániku BSM, z čoho jednoznačne vyplýva, že na výstavbu predmetného rodinného domu mohli byť vynaložené finančné prostriedky tak, ako tvrdil žalovaný v rozsahu 4 až 5 miliónov Sk, ktoré nadobudol darom od svojej matky.

5. Podľa názoru súdu prvej inštancie žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno preukazujúce ňou tvrdenú skutočnosť, že na výstavbu predmetnej nehnuteľnosti bola použitá čo i len časť úrokov zo sumy, ktorú žalovaný nadobudol darom od svojej matky, práve naopak žalovaný uniesol dôkazne bremeno preukazujúce skutočnosť, že predmetná nehnuteľnosť sa stávala výlučne z peňazí získaných darom od svojej matky, pričom ako tvrdila žalobkyňa predmetnú stavbu žiadnym spôsobom nefinancovala, a išlo len o jej tvrdenie ničím nepodložené. Žalovaný nerozporoval skutočnosť, že z finančných prostriedkov získaných darom od svojej matky nemal úroky, pričom z úrokov zabezpečoval chod domácnosti, ako aj určitú životnú úroveň, či už nákupy, dovolenky, nakoľko v čase kedy sa zažala stavať nehnuteľnosť bol nezamestnaný, čiže iný príjem okrem úrokov nemal a žalobkyňa bola v čase výstavby rodinného domu na materskej dovolenke, z čoho jednoznačne vyplýva, že predmetná nehnuteľnosť nepatrí do BSM.

6. Konštatoval, že v predmetnom konaní bolo jednoznačne preukázané, že výstavba predmetnej nehnuteľnosti bola financovaná výlučne z finančných prostriedkov, ktoré žalovaný nadobudol darom od svojej matky, opak preukázaný nebol, pričom išlo o finančný obnos v celkovej výške 10 299 000 Sk (čo je v prepočte 341 864,17 eura). Zdôraznil, že hodnota nehnuteľnosti podľa znaleckého posudku predstavovala sumu vo výške 192 000 eur, čo je zhruba v prepočte 5 784 192 Sk, čo jednoznačne preukazuje skutočnosť, že predmetná nehnuteľnosť bola postavená z výlučných prostriedkov žalovaného získaných darom od svojej matky. Na základe takto zistených skutočností súd prvej inštancie ustálil, že predmetná nehnuteľnosť nepatrí do BSM, že nie je predmetom vyporiadania.

7. V dôvodoch rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že ku dňu zániku BSM zostali predmetom sporu aj zostatky na bankových účtoch ku dňu 16.09.2015 IBAN: H. XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedený v I. C. B. J. K. H., K., pobočka zahraničnej banky v sume 1 149,34 eura, IBAN : H. XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedeného vo VÚB a.s., v sume 111,54 eura, IBAN : H. XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedeného vo VÚB a.s., v sume 739,70 eura, IBAN : H. XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedeného v OTP Banka Slovensko, a.s., v sume 325,32 eura, ktoré strany spolu nerozporovali čiže celková masa BSM predstavovala sumu vo výške 2 798,82 eura. Pri vyporiadaní BSM súd prvej inštancie vychádzal z § 150 Občianskeho zákonníka, že podiely oboch manželov sú rovnaké a preto rozhodol tak, že finančné prostriedky na účtoch vedených v Uni Credit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s, pobočka zahraničnej banky XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume 1 149,34 eura, finančné prostriedky vo výške 111,54 eura na účte č. XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedeného vo VÚB a.s., finančné prostriedky vo výške 739,70 eura na účte č. XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedeného vo VÚB a.s., a finančné prostriedky v sume 325,32 eura na účte XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedeného v OTP Banka Slovensko, a.s., prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného ako aj nehnuteľnosť, nachádzajúcu sa v katastrálnom území D. L., okres D., obec D. L., zapísanú na LV číslo XXXX, parc. č.1519/1, vo výmere 563 m² a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobkyňi titulom vyrovnania finančného vyporiadania sumu vo výške 1 399,41 eura (2 798,82 : 2 = 1 399.11) do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Pri výpočte finančného vyrovnania, na ktoré zaviazal súd žalovaného vychádzal z trhovej hodnoty nehnuteľnosti „C“ č. 1519/1 ostatné plochy o výmere 563 m² nachádzajúcich sa v katastrálnom území D. L.. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie tak, že žiadna zo strán nemá právo na ich náhradu, pretože obe mali iba čiastočný úspech. Pretože v konaní bolo vykonané znalecké dokazovanie, na ktoré zložila žalobkyňa zálohu vo výške 120 eur a s poukazom na to, že obe strany boli v konaní čiastočne úspešné má štát podľa § 259 CSP právo na náhradu trov konania, ktoré mu vznikli, proti nim obom podľa § 255 ods. 1 CSP a preto rozhodol o nároku na znalečné tak, že znalkyňa priznal náhradu trov konania

v rozsahu 100 % a to proti žalobkyni v rozsahu 50 % a proti žalovanému v rozsahu 50 %. O súdnom poplatku za vysporiadanie BSM rozhodol podľa položky 6 písm. b/ Sadzobníka súdnych poplatkov.

8. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch VII. a VIII. potvrdil a v časti výrokov I. až VI. zmenil tak, že súd určuje, že do BSM žalobkyne a žalovaného patria úroky na bankových účtoch ku dňu 16.09.2015: účet vedený v I. C. B. J. K. H., K., pobočka zahraničnej banky IBAN: H. XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, zostatok ku dňu 16.09.2015 v sume 1 149,34 eura, kreditný úrok za obdobie od 31.10.2007 do 16.09.2015 – 201,69 eura; účet vedený vo Q. E.: H. XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX zostatok ku dňu 21.05.2015 v sume 111,54 eura, kreditný úrok za obdobie 30.06.2007 do 16.09.2015 – 85,34 eura, účet vedený vo Q. E.: H. XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX zostatok ku dňu 30.04.2015 v sume 739,70 eura, kreditný úrok za obdobie od 30.06.2007 do 31.12.2010 – 3,29 eura; účet vedený v O. C. H., K.. IBAN: H. XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX zostatok ku dňu 16.09.2015 v sume 325,32 eura, kreditný úrok za obdobie od 14.04.2003 do 16.09.2015: 2 565,7 eura – zostatkový úrok 325,32 eura. Ďalej, aby súd finančné prostriedky na účtoch vedených v UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a. s., pobočka zahraničnej banky XX XXX XXXX XXXX XX XX XXXX v sume 201,69 eura, finančné prostriedky vo výške 85,34 eura na účte č. XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedeného vo VÚB a.s., finančné prostriedky vo výške 3,39 eura na účte č. XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedeného vo VÚB a.s., a finančné prostriedky v sume 325,32 eura na účte XX XXXX XXX XXX XXXX XXXX vedeného v OTP Banka Slovensko, a.s., prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni titulom vyrovnanie finančného vypořádania sumu vo výške 307,82 eura do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Znalkyni E. M. N., bytom D., C. XX sa priznáva náhrada trov konania v rozsahu 100 %, a to proti žalobkyni v rozsahu 100 %. Žalovaný má právo na náhradu trov konania v rozsahu 99,68 %. Odvolanie podal z odvolacích dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. h), f) CSP. Vo vzťahu k výrokom I., III. a IV. namietal, že súd prvej inštancie nesprávne aplikoval právny názor Najvyššieho súdu SR, a to rozhodnutia sp. zn. 5Cdo 133/2003 z 23.04.2004, pretože žalovaný síce predmetnú vec vydržal počas manželstva, ale podmienka vydržania vlastníckeho práva k veci, a to podľa § 134 OZ 10-ročná vydržacia doba za trvania manželstva splnená nebola, pretože prevažná časť vydržacej doby (viac ako 6 rokov) plynula počas manželstva. Vo vyjadrení zo dňa 20.01.2022 poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/271/2015 podľa ktorého, pri spoločnej držbe manželmi a spoločnom nadobudnutí veci manželmi do ich bezpodielového spoluvlastníctva právnym titulom vydržania musí byť dobromyseľnosť držby daná u oboch manželov“. Táto dobromyseľnosť musí byť preukázaná po celú potrebnú dobu držby, t. j. 10 rokov. Uviedol názor, že predmetný pozemok parcela registra „C“ č. 1519/1 ostatné plochy o výmere 563 m² nachádzajúci sa v katastrálnom území D. L. netvorí majetok patriaci do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Ďalej uviedol, že zostatky na účtoch tak ako sú uvedené v rozsudku súdu prvej inštancie by mohli patriť do BSM, ak by zostatkovú sumu zo 100 % tvorili len úroky. Na uvedené upozornil počas pojednávania a táto skutočnosť bola uvedená aj v záverečnej reči zo dňa 20.01.2022 v bode 6. Tieto účty uvedené aj v žalobe a v rozsudku boli vytvorené na prerozdelenie darovaných peňazí kvôli diverzifikovaniu rizika investovania, a teda na nich sa nachádzali len peniaze z daru a prípadné úroky. Žalobkyňa na pojednávaní dňa 09.07.2019 na pojednávaní predložila svoju analýzu výpisu z účtov, kde suma všetkých úrokov na týchto účtoch a v prípade účtu v O. C. úrok neprevyšujúci zostatok na účte je 201,69 + 85,39 + 3,29 + 325,32 = 615,64 eura. Žalobkyňa nešpecifikovala, prečo považuje celé zostatky na účtoch za súčasť BSM a súd to neskúmal. Rozhodovacia prax vyplývajúca z rozhodnutia R42/1972 Sbíry súdnych rozhodnutí a stanovisek, str. 243, žalovaný považoval za nelogický prežitok, pretože dar vždy zostane len darom, ak by aj stratil alebo získal na svojej hodnote a do BSM nepatrí. Odhliadnuc od jeho názoru, žalobkyni by mohla patriť 1 úrokov na uvedených účtoch, t. j. 615,64 : 2 = 307,82 eura. K rozhodnutiu o náhrade trov konania uviedol, že žalobkyňa sa v konaní domáhala zaplata sumy 96 000 Eur a polovice celkových zostatkov na bankových účtoch, t. j. 1 162,95 eura, celkovo teda sumy 97 162,95 eura. Žalovaný by mal byť v prípade správneho posúdenia veci neúspešný len v rozsahu 307,82 eura, t. j. miera jeho neúspechu dosahuje 0,32 % a miera úspechu 99,68 %. Nebol preto dôvod, aby súd prvej inštancie žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania podľa miery jeho úspech v konaní. V ostatnom považoval rozsudok súdu prvej inštancie za správny.

9. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že súd prvej inštancie správne zaradil do masy BSM aj pozemok par. č. 1519/1 o výmere 563 m², nachádzajúce sa v katastrálnom území D. L. zapísaný na LV č. XXXX, pretože tento bol dňa 22.01.2001 nadobudnutý žalovaným vydržaním, pričom 10-ročná doba držby začala plynúť dňa 22.01.1991 a jej prevažná časť (viac ako 6 rokov) uplynula počas trvania manželstva za existencie BSM účastníkov. V tejto súvislosti poukázala napr. na

rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3MCdo/4/2013 zo dňa 31.03.2014, sp. zn. 5 Cdo/133/2003 zo dňa 23.04.2004 a sp. zn. 3Cdo/271/2005 zo dňa 28.02.2007 a nález Ústavného súdu ČR sp. zn. II. ÚS 219/95 zo dňa 12.06.1996. Vo vzťahu k vyporiadaniu bankových účtov uviedla, že žalovaný bol počas celého konania pred súdom prvej inštancie úmyselne nečinný vo vzťahu k preukazovaniu rozsahu použitia finančných prostriedkov získaných darom od jeho matky a výnosov z vložených finančných prostriedkov do bankových a nebankových inštitúcií. V konaní neprodukoval žiadny dôkaz, ktorým by preukazoval aká časť finančných prostriedkov získaných z daru tvorí pôvodnú istinu a aká časť tvorí úroky. Poukázala na nesprávny súčet kreditných úrokov, ktoré uviedol v odvolaní žalovaný 615,64 eura, keď pri účte v OTP Banka Slovensko započítal do súčtu zostatok 325,32 eura namiesto kreditného úroku 2 565,70 eura. Správny súčet všetkých kreditných úrokov je v sume 2 856,02 eura, pričom 1 z toho je v sume 1 428,01 eura, čo predstavuje vyššiu sumu ako 1 zo zostatkov bankových účtov. Napriek uvedenému považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie vo vzťahu k prikázaniu a vyporiadaniu zostatkov bankových účtov za správne. Vo vzťahu k rozhodnutiu súdu prvej inštancie o trovách konania považuje námietky žalovaného za nedôvodné, pretože žalovaný nereflektoval v predsúdnom konaní na snahy žalobkyne ustáliť masu BSM, sám zavinil, že žalobkyňa sa musela obrátiť žalobou na súd, aby BSM vyporiadal.

10. Žalovaný v odvolacej replike uviedol, že v celom rozsahu zotrváva na svojich skutkových tvrdeniach a právnej argumentácii tak, ako ju uviedol pred súdom prvej inštancie v podanom odvolaní. Pokiaľ ide o zavinenie súdneho konania, uviedol, že žiadne súdne konanie nezavinil a s ohľadom na rozdielnosť právnych názorov na rozsah BSM, tak ako uviedla žalobkyňa, dohoda by nebola možná. Tvrdil, že žalobkyňa mu ani prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadny návrh na rozdelenie BSM nepredložila.

11. Rozsudok napadla v zákonnej lehote aj žalobkyňa, pretože je toho názoru, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. S poukazom na § 143 OZ uviedla, že žalobkyňa a žalovaný uzavreli dňa 01.10.1994 manželstvo, ktoré Okresný súd Nitra rozviedol rozsudkom zo dňa 21.7.2015, sp. zn. 13P/46/2015-51, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 16.09.2015. Počas trvania manželstva nadobudli žalobkyňa a žalovaný do BSM o.i., aj nehnuteľnosť - rodinný dom, stavba súpisné č. XXXX, postavený na pozemku parcela registra "C" č. 5914/2, nachádzajúci sa v Nitre, katastrálne územie A., okres Nitra, zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX, titulom nadobudnutia vlastníctva výstavbou dokončenou v roku 2013. Keďže predmetný rodinný dom bol manželmi nadobudnutý počas existencie BSM, zaťažuje dôkazné bremeno tvrdenia, že tento rodinný dom nepatrí do BSM, žalovaného, pričom v konaní nebolo preukázané koľko finančných prostriedkov bolo použitých na jeho výstavbu. Žalovaný v konaní nešpecifikoval či a akým spôsobom viedol evidenciu finančných prostriedkov získaných darom od svojej matky a výnosov z neho, či ich viedol oddelene. Z vyjadrenia žalovaného (č. l. 121, bod 10d., str. 7 rozsudku) vyplýva, že rodinu financoval z prostriedkov, ktoré mu darovala matka, resp. z príjmov týchto prostriedkov vrátane úrokov a z nich výlučne vystaval rodinný dom. Žalovaný začal toto svoje tvrdenie popierať a odporovať mu až potom, ako žalobkyňa poukázala na skutočnosť, že ak bola stavba rodinného domu čo i len z časti financovaná z výnosov finančných vkladov žalovaného, ktoré patria do BSM, je nepochybné, že rodinný dom tvorí masu BSM. Žalovaný v konaní neprodukoval žiadny dôkaz, ktorý by preukazoval jeho neskoršie tvrdenie, že stavba rodinného domu bola financovaná výlučne z istiny daru, ktorý získal od matky. Je nepochybné, že stavba rodinného domu bola realizovaná počas existencie BSM, pričom bolo na žalovanom, ktorý vylučoval túto nehnuteľnosť z masy BSM, aby svoje tvrdenia aj preukázal. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvej inštancie vychádzal z domnienky, že pokiaľ žalovaný získal peňažný dar v sume 10 299 000 SKK a hodnota nehnuteľnosti stanovená znalcom predstavuje sumu 192 000 eur (5 784 192 SKK), tak jej stavba bola financovaná z daru. Žalovaný síce v konaní tvrdil, že do stavby rodinného domu investoval 4 - 5 miliónov SKK, avšak toto svoje tvrdenie žiadnym spôsobom nepreukázal, pričom ani nepreukázal, že by išlo o finančné prostriedky výlučne z daru oddelené od výnosov. Súd prvej inštancie však opomenul i časové hľadisko, dobu od poskytnutia daru v roku 2002 do dokončenia stavby rodinného domu v roku 2013. Žalovaný, pritom v konaní potvrdzoval, že finančné prostriedky získané z daru ukladal na termínované vklady a investoval do rôznych fondov za účelom výnosu, pričom sám neposkytol žiadne bližšie verifikovateľné informácie o dosahovaných výnosoch a o spôsobe evidencie istiny a úrokov. Nemožno sa stotožniť s konštatovaním súdu prvej inštancie, že skutočnosť, že žalovaný získal dar v hodnote prevyšujúcej hodnotu rodinného domu jednoznačne preukazuje, že stavba rodinného domu bola financovaná výlučne z finančných prostriedkov, ktoré žalovaný nadobudol darom od svojej matky,

a preto rodinný dom nepatrí do BSM a nie je predmetom jeho vyporiadania. Ak by súd prvej inštancie v súlade s ustanovením § 143 Občianskeho zákonníka dospel k správneému záveru, že rodinný dom patrí do BSM, aplikujúc ustanovenie § 150 Občianskeho zákonníka bol by žalovaný oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, pričom by musel rovnako preukázať rozsah finančných prostriedkov, ktoré zo svojho výlučného vlastníctva použil na stavbu rodinného domu. Nemožno súhlasiť ani s odôvodnením súdu prvej inštancie, že „v prípade, keby aj mal za to, že nehnuteľnosť patrí do BSM, finančné prostriedky, ktoré žalovaný vynaložil na spoločný majetok, by bol oprávnený požadovať, aby mu bola táto hodnota takto vynaložených prostriedkov vrátená späť do jeho výlučného vlastníctva, to by znamenalo že žalobkyňa by nemala nárok na vyplatenie finančných prostriedkov.“. Z vykonaného dokazovania predsa nevyplývalo, koľko finančných prostriedkov získaných z istiny daru a koľko finančných prostriedkov získaných z výnosov z daru bolo použitých na stavbu rodinného domu. Pri absencii takéhoto dôkazu nemohol súd prvej inštancie dospieť k uvedenému záveru. V každom prípade dôkazné bremeno zaťažuje žalovaného, ktorý mal a mohol jednoznačne preukázať, že všetky finančné prostriedky, ktoré použil na stavbu rodinného domu pochádzali výlučne z istiny daru. A až po takomto preukázaní by bolo možné dospieť k jednoznačnému záveru, že rodinný dom nepatrí do BSM. Vzhľadom k tomu, že v konaní nebola táto skutočnosť jednoznačne preukázaná mal súd prvej inštancie zaradiť rodinný dom do masy BSM, pričom by bolo potom na žalovanom, aby preukázal, koľko finančných prostriedkov zo svojho výlučného vlastníctva použil na stavbu rodinného domu, aby sa mu uhradili. Záverom žalobkyňa navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie súdu prvej inštancie.

12. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedol, že súd prvej inštancie dospel k správneému záveru v súlade s § 143 OZ, že rodinný dom postavený na pozemku žalovaného, nepatrí do BSM. Na stavbu domu použil jedine finančný dar od matky z roku 2003, pričom existencia daru bola riadne preukázaná. Ak žalobkyňa tvrdí, že boli použité aj iné finančné zdroje patriace do BSM tak dôkazné bremeno nesie ona. Tiež poukázal na svoje vyjadrenie zo dňa 09.08.2018. Svoje tvrdenie vo vzťahu k úrokom a výnosom nikdy nepoprel a ani neskoršie nezmenil. Právny zástupca žalobkyne vytrhol z kontextu časť vety z vyjadrenia č. I. 121 jeho právnej zástupkyne a nesprávne ho interpretoval. Súdu predložil bankové výpisy, ako narábala s úrokmi a výnosy v podielových fondoch boli stratové. Odvolanie žalobkyne považuje za nedôvodné a žiada o vynesenie rozsudku v zmysle ním podaného odvolania.

13. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) viazaný dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP) a skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) prejednal vec bez nariadenia pojednávania a po prejednaní veci dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne a žalovaného je dôvodné a rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 CSP v spojení s § 391 ods. 1 CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie v celom rozsahu.

14. Podľa § 389 odsek 1 CSP písm. b), súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

15. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

16. V prvom rade sa odvolací súd zaoberal námietkou žalovaného, že pozemok parcela registra „C“ č. 1519/1 ostatné plochy o výmere 563 m² nachádzajúci sa v katastrálnom území D. L. netvorí majetok patriaci do BSM, pretože 10 ročná vydržacia doba neuplynula v celistvosti počas trvania manželstva, ale časť (6 rokov) uplynula ešte pred uzatvorením manželstva. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na nález Ústavného súdu ČR II. ÚS 219/95 zo dňa 12.06.1996 a od ktorého odvolací súd nevzhladol dôvod odchýliť sa. V zmysle uvedeného nálezu vydržanie nie je vymenované medzi výnimkami uvedenými v § 143 OZ, a preto, ak sa stane oprávnený držiteľ vydržateľom veci, tá sa stane súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva manželov, pokiaľ sa tak stalo počas trvajúcего manželstva za existencie bezpodielového spoluvlastníctva. Podľa uvedeného nálezu postačuje, aby bol dobromyseľný vydržateľ veci len jeden z manželov. Podľa § 134 OZ oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutelnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť. Podľa § 143 OZ v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo

môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, ... V zmysle citovaných ustanovení OZ nemožno súhlasiť s argumentáciou žalovaného, podľa ktorého môže vec nadobudnutá vydržaním patriť do BSM len v prípade, ak celá vydržacia doba uplynie za trvania manželstva. Podľa názoru odvolacieho súdu, takáto požiadavka nevyplýva ani z § 134 OZ, ani z § 143 OZ. Podľa § 143 OZ do BSM patrí všetko (okrem v ňom uvedených výnimiek), čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva. Vydržanie je osobitný originálny spôsob nadobudnutia vlastníctva, ku ktorému dochádza zo zákona za kumulatívneho splnenia zákonom určených podmienok. Vychádzajúc z citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka potom možno dospieť k záveru, že pokiaľ dôjde ku kumulatívne splneniu zákonných podmienok vydržania počas trvania manželstva, nie je rozhodné, či vydržacia doba začala plynúť ešte pred uzatvorením manželstva, pretože rozhodným okamihom je moment, kedy boli kumulatívne splnené všetky podmienky vydržania. Ak tento okamih nastal počas trvania manželstva, potom je potrebné konštatovať, že predmetná vec bola jedným z manželov nadobudnutá do BSM. Z uvedených dôvodov odvolací súd nepovažoval námietky žalovaného za dôvodné, a preto považoval rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým určil pozemok parc. č. 1519/1 vo výmere 563 m², nachádzajúci sa v katastrálnom území D. L., okres D., obec D. L. zapísaný na LV číslo XXXXX patrí do BSM za správne. Odvolací súd nepovažoval za relevantnú ani námietku žalovaného podľa ktorej, pri spoločnej držbe manželmi a spoločnom nadobudnutí veci manželmi do ich BSM právnym titulom vydržania musí byť dobromyseľnosť držby daná u oboch manželov (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/271/2005). V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že rozhodnutie najvyššieho súdu, na ktoré žalovaný odkazuje, vychádzalo z inej skutkovej situácie ako je prejednávaná vec. Predmetom posúdenia pred Najvyšším súdom SR bola spoločná držba manželov a možnosť vydržania v prípade, že jeden z manželov nebol dobromyseľný držiteľ, na rozdiel od prejednáwanej veci, kedy vydržateľom bol výlučne len jeden z manželov- žalovaní, a preto sa splnenie podmienok vydržania posudzovalo vo vzťahu len k jeho osobe. Najvyšší súd SR v tomto rozhodnutí uviedol, že pokiaľ má byť spoločne držaná vec (spoločne fakticky ovládaná) nadobudnutá vydržaním do spoluvlastníctva viacerých spoločných držiteľov, musí byť držba všetkých spoločných držiteľov dobromyseľná. O takýto prípad v tejto veci však nejde, pretože nejde o spoločných držiteľov, ale žalovaný sám splnil podmienky vydržania vlastníckeho práva v čase, trvania manželstva a BSM. S ohľadom na znenie ust. 143 OZ, podľa ktorého je v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva je treba vychádzať z toho záveru, že žalovaný nadobudol spornú nehnuteľnosť do BSM. Ust. § 143 OZ totiž neuvádza nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti vydržaním jedným z manželov ako výnimku k tomu, aby vec získaná vydržaním vlastníckeho práva jedným z manželov tvorila oddelený (samostatný) majetok manželov.

17. Ďalej sa odvolací súd zaoberal námietkami, či zostatky na účtoch tak, ako sú uvedené vo výrokovej časti rozsudku súdu prvej inštancie a rodinný dom, stavba so súpisným číslom XXXX, postavený na pozemku parcela registra „C“ č. 5914/2, nachádzajúci sa v Nitre, katastrálne územie A., okres D., zapísaný na LV č. XXXX (ďalej len ako „rodinný dom“), patria do BSM.

18. Z listu vlastníctva č. XXXX je zrejmé, že žalovaný je zapísaný ako výlučný vlastník v rozsahu 1/1 nehnuteľnosti - rodinný dom, stavba so súpisným číslom XXXX, postavený na pozemku parcela registra „C“ č. 5914/2, nachádzajúci sa v Nitre, katastrálne územie A., okres D.. Podľa § 70 zák. č. 162/1995 ods. 1, 2 Zb. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) údaje katastra uvedené v § 7 sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak (ods.1) údaje katastra, a to údaje o právach k nehnuteľnostiam, parcelné číslo, geometrické určenie nehnuteľnosti, druh pozemku, geometrické určenie a výmera katastrálneho územia, názov katastrálneho územia, výmera poľnohospodárskej jednotky alebo lesnej hospodárskej jednotky, alebo organizačnej jednotky, údaje o základných a podrobných polohových bodových poliach, údaje o bodových poliach, ako aj štandardizované geografické názvy sú hodnoverné a záväzné, ak sa nepreukáže opak (ods. 2).

19. Správne súd prvej inštancie uviedol, že vo všeobecnosti do BSM patria úroky z vkladu patriace len jednému z manželov, a pokiaľ bola vec nadobudnutá sčasti, aj za tieto úroky patrí do BSM, hoci na jej zaobstaranie boli použité prevažnou mierou aj výlučné prostriedky len jedného z manželov. (pozri napr. stanovisko pléna Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22Cdo/798/2004 zo dňa 07.03.2005). V konaniach o vyporiadanie BSM vo všeobecnosti platí, že ak niektorý z manželov tvrdí, že niektoré veci do BSM nepatria, musí toto tvrdenie preukázať hodnoverným spôsobom, nevzbudzujúcim pochybnosti, pričom dôkazné bremeno zaťažuje toho, kto tvrdí, že vec do BSM nepatrí.

20. V prejednávanej veci vo vzťahu k rodinnému domu, o ktorom žalobkyňa tvrdí, že patrí do BSM však ide o iný prípad, pretože zo záväzných a hodnoverných údajov katastra (§ 70 katastrálneho zákona) vyplýva, že sporný rodinný dom je od počiatku vedený ako výlučné vlastníctvo žalovaného. Rovnako tak v stavebnom povolení a kolaudačnom rozhodnutí je uvedené iba meno žalovaného. Preto pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že rodinný dom patrí do BSM je povinná túto skutočnosť preukázať a dôkazná povinnosť sa preniesla na ňu.

21. Bez ohľadu na tento záver, podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie otázku, či rodinný dom patrí do BSM správne vyriešil, keď prijal záver, že rodinný dom je výlučným vlastníctvom žalobcu, a do BSM nepatrí. V tomto smere súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav, jeho závery majú oporu vo vykonanom dokazovaní. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobkyňa sa finančne nepodieľala na stavbe domu žiadnou sumou. Uvedené sama potvrdila vo svojej výpovedi pre súdom prvej inštancie na pojednávaní konanom dňa 25.04. 2017. Naopak žalovaný preukázal, že matka mu darovala pred začatím výstavby dostatočnú sumu, z ktorej mohol výstavbu celej nehnuteľnosti financovať, a to aj bez toho, aby na jej financovanie použil výnosy (úroky) z vkladov v peňažných ústavoch, kde uložil finančný dar. Pri výbere a použití týchto finančných prostriedkov bolo na žalovanom, akým spôsobom ich použije a keď samotný dar použil na výstavu nehnuteľnosti a úroky z vkladov na zabezpečenie životných potrieb rodiny je treba pri absencii iných dôkazov z tohto tvrdenia vychádzať. Nie je totiž možné reálne preukázať, ktoré finančné prostriedky, či istinu alebo úroky použil žalovaný na financovanie výstavby rodinného domu, alebo na iné výdavky rodiny. Za rozhodujúce bolo treba považovať skutočnosť, že žalovaný nemal iný príjem. Žalovaná sa finančne na výstavbe domu nepodieľala a peňažný dar od matky žalovaného prevyšoval podstatným spôsobom náklady na výstavbu rodinného domu. Z uvedeného vyplýva, že žalovanému finančný dar od matky plne postačoval na zabezpečenie financovania rodinného domu a nepotreboval za týmto účelom investovať do rodinného domu výnosy z vkladov na účtoch v peňažných ústavoch. Z výpisov účtov žalovaného z peňažných ústavov nie je možné zistiť, či boli do výstavby domu investované aj výnosy, pretože predložené výpisy vypovedajú o pohybe finančných prostriedkov na účte a o výške pripísaných úrokov k istine. Ani prípadná osobná pomoc žalobkyne pri stavbe domu nemá za následok vznik bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie prijal správny záver, že sporná nehnuteľnosť nepatrí do BSM ale predstavuje výlučný majetok žalovaného.

22. Súd prvej inštancie konštatoval, že predmetom BSM sú aj zostatky na účtoch ku dňu 16.09.2015 (tak ako sú uvedené vo výrokovvej časti rozsudku), ktoré strany sporu nerozporovali a tieto zostatky zahrnul do masy BSM. Nevyporiadal sa však s opakovanými námietkami žalovaného v priebehu konania, že predmetné zostatky na účtoch by mohli patriť do BSM, len ak by celý zostatok tvorili len úroky. To, že strany sporu nerozporovali výšku zostatkov na vkladoch v peňažných ústavoch neznamena, že žalovaný ich v celom rozsahu považoval za prostriedky patriace do BSM. Súd prvej inštancie nijako neodôvodnil, prečo zostatky na jednotlivých účtoch považoval za finančné prostriedky patriace do BSM v celom rozsahu a ako sa vypořiadal s námietkami žalovaného v tomto smere. Nezistoval, aké finančné prostriedky boli na týchto účtoch, či išlo o finančné prostriedky výlučne z poskytnutého daru žalovanému. Svoje námietky v tomto smere žalovaný opakovane uvádzal v priebehu konania a napriek tomu sa súd prvej inštancie nimi nezaoberal. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie v tomto smere neodôvodnil a neuviedol, akými závermi a myšlienkovými postupmi sa riadil, čo má za následok nepreskúmateľnosť jeho rozsudku v tejto časti.

23. Výroková časť rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bolo vypořiadané bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, pozostáva vždy z viacerých výrokov, ktoré predstavujú jeden celok. Pokiaľ je takýto rozsudok napadnutý odvolaním čo aj len v niektorej časti, žiadny z jeho výrokov, týkajúci sa veci samej nenadobúda samostatne právoplatnosť. Odvolací súd nie je vtedy viazaný rozsahom odvolania (§ 379 písm. c) Civilného sporového poriadku). Odvolací súd môže rozsudok súdu prvej inštancie len ako celok buď potvrdiť, zmeniť alebo zrušiť; pri zmene musí sám v celom rozsahu vypořiadat všetky práva a povinnosti strán z právneho vzťahu bezpodielového spoluvlastníctva a tiež nanovo konštituovať ich práva z novovzniknutých právnych vzťahov. (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 23. septembra 2021, sp. zn. 4Cdo/91/2020)

24. Keďže odvolací súd dospel k záveru o nepreskúmateľnosti časti rozhodnutia súdu prvej inštancie, rozhodol podľa § 389 ods. 1 CSP v spojení s § 391 ods. 1 CSP tak, že rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie v celom rozsahu. Úlohou súdu prvej inštancie bude v ďalšom konaní opätovne rozhodnúť o vypořiadaní bezpodielového spoluvlastníctva

manželov, dôkladne sa zaoberať zostatkami na účtoch žalovaného 16.09.2015, pričom sa vo svojom rozhodnutí vysporiada aj s námietkami a tvrdeniami strán sporu ohľadne tohto nároku. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie o náhrade celého, teda aj odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP) a vysporiada sa s námietkami žalovaného uvedenými v tomto smere v podanom odvolaní.

25. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).